پاداشی که بدان امیدوار بوده ای، به تو می رسد.

از ابی بن کعب رضی الله عنه روایت است که می گوید: مردی بود که من سراغ نداشتم کسی به اندازه ی او از مسجد دور باشد؛ ولی هیچ نمازی از او فوت نمی شد. به او گفتند یا من به او گفتم: کاش الاغی می خریدی و در تاریکی و گرما (برای پیمودن زمین داغ) بر آن سوار می شدی. گفت: دوست ندارم خانه ام در کنارِ مسجد باشد؛ می خواهم قدم هایی که به سوی مسجد برمی دارم و نیز پاداش بازگشتم به نزد خانواده ام، برایم نوشته شود. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم (به او) فرمود: «قَدْ جمع اللَّهُ لكَ ذلِكَ كُلَّهُ»: «الله همه ی اینها را برای تو فراهم کرده است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

چون کسی در رفتن به مسجد و آمدن از آن، امید اجر و پاداش داشته باشد، الله متعال به او اجر و پاداش آن را عطا می کند؛ این حدیث بیانگر داستان مردی است که خانه ای دور از مسجد دارد؛ و با وجود فاصله ی زیادی که بین خانه اش و مسجد می باشد، به امید پاداش به مسجد آمده و بازمی گردد. برخی از مردم با دیدن این وضعیت به وی می گویند: خوب است الاغی بخری تا در تاریکی هوا به وقت نماز صبح و عشاء و روزهایی که هوا بسیار گرم است - خصوصا در حجاز که هوای آن به شدت گرم می شود - بر آن سواری شوی. اما وی در پاسخ می گوید: دوست ندارم خانه ام کنار مسجد باشد؛ یعنی از اینکه خانه اش دور از مسجد است، خوشحال است و آن را فرصتی می داند برای جمع ثواب؛ قدم زنان به مسجد می آید و به خانه بازمی گردد و دوست ندارد خانه اش نزدیک به مسجد باشد چون در صورت نزدیک بودن خانه به مسجد، از گام های زیاد در مسیر رفت و آمد به مسجد محروم می ماند؛ و بیان می کند که از رفت و آمد به مسجد امید پاداش دارد؛ چنین است که رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی می فرماید: «الله همه ی اینها را برای تو فراهم کرده است». یعنی الله متعال پاداشی را که در مورد رفت و آمد به مسجد امید داشتی، برای تو در نظر گرفته است. و در لفظی آمده است: «إِنَّ لَكَ مَا احْتَسَبْتَ»: «پاداشی که بدان امیدوار بوده ای، به تو می رسد».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3561